

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره نهم - سال اول

تاریخ چاپ ۱۳۹۲/۲/۱۷

شماره چاپ ۵۳۵

شماره ثبت ۲۷۰

یک شوری

طرح استفساریه در خصوص موضوع مواد (۶۱)، (۶۳) و (۶۴)
قانون اجرای سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی

(فوریت این طرح در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۹۲/۲/۳
به تصویب نرسید.)

کمیسیونهای ارجاعی

ویژه حمایت از تولید ملی و اجرای سیاستهای کلی
اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی

اصلی:

اقتصادی - قضائی و حقوقی

فرعی:

معاونت قوانین

اداره کل تدوین قوانین

باسمه تعالی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

احتراماً طرح ذیل که به امضای ۴۶ نفر از نمایندگان رسیده است، جهت طی مراحل قانونی تقدیم می‌گردد.

مقدمه (دلایل توجیهی):

«شورای رقابت» نهادی است که به موجب ماده (۵۳) قانون اجرای سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی برای تسهیل رقابت و منع انحصار با عضویت پانزده نفر مرکب از نمایندگان مجلس، قضات دیوان عالی کشور، صاحبان نظران برجسته اقتصادی و حقوقی و نمایندگان اتاقهای بازرگانی و تعاون مرکزی تشکیل شده است.

تصمیمات شورای رقابت در چهارچوب وظایف و اختیارات قانونی خود در دو بخش ذیل قابل طبقه‌بندی است:

۱- تصمیمات شبه قضائی

در صورتی که رویه‌های ضد رقابتی مانند احتکار، تبعیض در شرایط معامله، سوءاستفاده از وضعیت اقتصادی مسلط و غیره مذکور در مواد (۴۴) تا (۴۸) قانون رخ دهد شورا پس از بررسی و استماع دفاعیات طرفهای درگیر مبادرت به صدور رأی مطابق با ماده (۶۱) خواهد کرد. ماده اخیرالذکر متضمن

دوازده فقره تصمیمات با آثار حقوقی و کیفری مانند دستور به فسخ قرارداد، توقف رویه ضدرقابتی، اصلاح اساسنامه شرکت، جریمه نقدی و غیره است. از آنجا که شکل قضایا و نیز تصمیمات متخذه به نحو فوق مشابهت زیادی با امر قضاء دارد، لذا قانونگذار مقرر داشته است که:

اولاً- در صورتی تصمیمات شورای رقابت در محدوده ماده (۶۱) معتبر خواهد بود که متضمن حداقل یک رأی مثبت از یکی از قضات عضو باشد، و ثانیاً- همانند دادرسی در دادگستری، در صورت اعتراض، تصمیمات متخذه در مرجع دیگری به نام «هیأت تجدیدنظر» مورد رسیدگی و تأیید قرار گیرد. (ماده ۶۳)

هیأت تجدیدنظر مرکب است از سه قاضی دیوان عالی کشور و چهار صاحب نظر اقتصادی و تجاری (ماده ۶۴)

۲- تصمیمات غیرقضائی

این تصمیمات که در بندهای پنجگانه ماده (۵۸) قانون پیش بینی شده شامل مواردی مانند تشخیص مصادیق رویه های ضدرقابتی، ارزیابی وضعیت بازار از نقطه نظر اقدامات ضدرقابتی، ارائه نظرات مشورتی به دولت، تصویب دستورالعمل تنظیم قیمت، مقدار و شرایط دسترسی به بازار و خدمات انحصاری و دستورالعمل های داخلی شورا است.

از آنجا که تصمیمات فوق فاقد جنبه قضائی است، اولاً در هیچ ماده ای اعتبار آنها منوط به رأی مثبت یک قاضی عضو شورا نشده است و ثانیاً خارج از

مقرر ماده (۶۳) قانون قرار گرفته که در آن صراحتاً تصمیمات شورای رقابت را در محدوده ماده (۶۱) قابل تجدیدنظر شناخته است.

اضافه می‌نماید، برخلاف آیین دادرسی در محاکم، در کلیه تصمیمات غیرقضائی معمول در کشور که توسط نهادها و سازمانهای گوناگون اتخاذ می‌شده و یا هم‌اکنون می‌شود، هیچگاه تجدیدنظرخواهی در مرجع ثانوی معمول و مرسوم نبوده و نیست. از باب نمونه می‌توان به نهادهای قیمت‌گذاری در بانک مرکزی برای نرخ خدمات بانکی و سود حسابهای مختلف، سازمان تنظیم مقررات خدمات مخابراتی و پستی، سازمان هواپیمایی کشوری برای حمل و نقل بار و مسافر، شورای عالی بیمه در حق بیمه‌ها، سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان وزارت بهداشت در حق ویزیت پزشکان و بهای دارو و نیز دولت در تعیین بهای فرآورده‌های نفتی به موجب قانون هدفمندی یارانه‌ها و غیر اینها اشاره کرد.

علی‌رغم ملاحظات فوق، از آنجا که بند (الف-۳) ماده (۶۴) در نحوه تصمیم‌گیری هیأت تجدیدنظر مقرر می‌دارد: «تصمیمات هیأت تجدیدنظر منوط به تصویب اکثریت اعضای آن است، ولی رأی تجدیدنظر در مورد تصمیمات ماده (۶۱) این قانون در عین حال باید متضمن موافقت حداقل دو عضو قاضی این هیأت باشد»، برخی شبهه کرده‌اند که صلاحیت هیأت تجدیدنظر، عام بوده و شامل کلیه تصمیمات شورای رقابت حتی در موارد غیرقضائی ماده (۵۸) نیز می‌شود.

از آنجا که مرحله تجدیدنظر در تصمیمات غیرقضائی شورای رقابت مغایر با محدوده مصرح در ماده (۶۳) و بیگانه از فلسفه وجود آن در امور

قضائی است و ضمناً موجب تزلزل و بی‌ثباتی در تصمیمات شورای رقابت در تنظیم بازار و ایجاد آثار سوء در آن می‌شود، لذا پیشنهاد می‌نماید برای رفع هرگونه شبهه ولو ضعیف و احتمالی، نسبت به متن زیر که در مقام تفسیر قانون پیشنهاد شده است، از نمایندگان محترم رأی‌گیری به عمل آید.

(مطابق با ماده (۶۳) قانون اجرای سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴)

قانون اساسی، تصمیمات شورای رقابت تنها در موارد مذکور در ماده (۶۱) قابل تجدیدنظرخواهی در هیأت تجدیدنظر موضوع ماده (۶۴) قانون مزبور است.

لذا طرح ذیل با قید دو فوریت تقدیم می‌گردد:

- امامی - قاضی‌پور - فولادگر - جعفرزاده ایمن‌آبادی - قریانی -
- وحید احمدی - علی محمد احمدی - بیاتیان - بیگلری - بذرپاش -
- سیدهادی حسینی - شجاعی کیامری - پزشکیان - رجائی باغ سیانی -
- تاج‌گردون - میرمراذهی - یوسفیان‌ملا - علیپورخنکداری - دامادی - بهمنی -
- احمدی‌لاشکی - فیاضی - ناصری - مقیمی - نقوی حسینی - سیدعلی طاهری -
- محمدی - فتحی‌پور - کامران دستجردی - حیدرپور شهرضایی - فیروزی -
- احمد توکلی - کریمی قدوسی - حاجی‌دلیگانی - جمیری - نادران -
- زمانیان دهکردی - سقائی - قوامی - رهبری - اسداللهی - نوروزی - دستغیب -
- حسینی صدر - محبی - خسروی سهل‌آبادی

عنوان طرح:

استفساریه در خصوص موضوع مواد (۶۱)، (۶۳) و (۶۴) قانون اجرای سیاستهای کلی اصل چهارم و چهارم (۴۴) قانون اساسی

موضوع استفساریه:

آیا تصمیمات شورای رقابت موضوع ماده (۶۱) قانون اجرای سیاستهای کلی اصل چهارم و چهارم (۴۴) قانون اساسی صرفاً قابل تجدیدنظر در هیأت تجدیدنظر موضوع ماده (۶۴) قانون یادشده می باشد و یا اینکه هیأت تجدیدنظر یادشده مجاز به تصمیم گیری در سایر تصمیمات قانونی شورای رقابت مقرر در قانون مذکور می باشد؟

نظر مجلس:

تصمیمات شورای رقابت مطابق با ماده (۶۳) قانون اجرای سیاستهای کلی اصل چهارم و چهارم (۴۴) قانون اساسی صرفاً در موارد مذکور در ماده (۶۱) قانون یادشده قابل تجدیدنظر در هیأت تجدیدنظر موضوع ماده (۶۴) قانون یادشده می باشد.

سوابق قانونی و دلایل ضرورت قانونگذاری

— سوابق قانونی

قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجراء سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی (مصوب ۱۳۸۷/۳/۲۵)

ماده ۴۴- هرگونه تبانی از طریق قرارداد، توافق و یا تفاهم (اعم از کتبی، الکترونیکی، شفاهی و یا عملی) بین اشخاص که یک یا چند اثر زیر را به دنبال داشته باشد به نحوی که نتیجه آن بتواند اختلال در رقابت باشد ممنوع است:

۱- مشخص کردن قیمت‌های خرید یا فروش کالا یا خدمت و نحوه تعیین آن در بازار به طور مستقیم یا غیرمستقیم.

۲- محدود کردن یا تحت کنترل درآوردن مقدار تولید، خرید یا فروش کالا یا خدمت در بازار.

۳- تحمیل شرایط تبعیض آمیز در معاملات همسان به طرفهای تجاری

۴- ملزم کردن طرف معامله به عقد قرارداد با اشخاص ثالث یا تحمیل کردن شروط قرارداد به آنها.

۵- موکول کردن انعقاد قرارداد به قبول تعهدات تکمیلی توسط طرفهای دیگر که بنا بر عرف تجاری با موضوع قرارداد ارتباطی ندارد.

۶- تقسیم یا تسهیم بازار کالا یا خدمت بین دو یا چند شخص.

۷- محدود کردن دسترسی اشخاص خارج از قرارداد، توافق یا تفاهم به بازار.

تبصره- قراردادهای میان تشکلهای کارگری و کارفرمایی به منظور تمیین دستمزد و مزایا، تابع قانون کار است.

ماده ۴۵- اعمال ذیل که منجر به اختلال در رقابت می‌شود، ممنوع است:

الف- احتکار و استتکاف از معامله

۱- استتکاف فردی یا جمعی از انجام معامله و یا محدود کردن مقدار کالا یا خدمت موضوع معامله.

۲- وادار کردن اشخاص دیگر به استتکاف از معامله و یا محدود کردن معاملات آنها با رقیب.

۳- ذخیره سازی یا نابود کردن کالا یا امتناع از فروش آن و نیز امتناع از ارائه خدمت به نحوی که این

ذخیره سازی، اقدام یا امتناع منجر به بالا رفتن ساختگی قیمت کالا یا خدمت در بازار شود، اعم از این که به طور مستقیم یا با واسطه انجام گیرد.

ب- قیمت گذاری تبعیض آمیز

عرضه و یا تقاضای کالا یا خدمت مشابه به قیمت‌هایی که حاکی از تبعیض بین دو یا چند طرف معامله و یا تبعیض قیمت بین مناطق مختلف به رغم یکسان بودن شرایط معامله و هزینه‌های حمل و سایر هزینه‌های جانبی آن باشد.

ج- تبعیض در شرایط معامله

فائل شدن شرایط تبعیض آمیز در معامله با اشخاص مختلف در وضعیت یکسان.

د- قیمت گذاری تهاجمی

۱- عرضه کالا یا خدمت به قیمتی پایین‌تر از هزینه تمام شده آن به نحوی که لطمه جدی به دیگران وارد کند یا مانع ورود اشخاص جدید به بازار شود.

۲- ارائه هدیه، جایزه، تخفیف یا امثال آن که موجب وارد شدن لطمه جدی به دیگران شود.

تبصره - تشخیص لطمه جدی، بر عهده شورای رقابت است.

ه- اظهارات گمراه کننده:

هر اظهار شفاهی، کتبی یا هر عملی که:

۱- کالا یا خدمت را به صورت غیرواقعی با کیفیت، مقدار، درجه، وصف، مدل یا استاندارد خاص

نشان دهد و یا کالا و یا خدمت رقبا را نازل جلوه دهد.

۲- کالای تجدید ساخت شده یا دست دوم، تعمیری یا کهنه را نو معرفی کند.

۳- وجود خدمات پس از فروش، ضمانتنامه تمهد به تعویض، نگهداری، تعمیر کالا یا هر قسمتی

از آن و یا تکرار یا تداوم خدمت تا حصول نتیجه معینی را القاء کند، در حالی که چنین امکاناتی وجود نداشته باشد.

۴- اشخاص را از حیث قیمت کالا یا خدمتی که فروخته یا ارائه شده است یا می‌شود، فریب دهد.

و- فروش یا خرید اجباری

۱- منوط کردن فروش یک کالا یا خدمت به خرید کالا یا خدمت دیگر یا بالعکس.

۲- وادار کردن طرف مقابل به معامله با شخص ثالث به صورتی که اتمام معامله به عرضه یا

تقاضای کالا یا خدمت دیگری ارتباط داده شود.

۳- معامله با طرف مقابل با این شرط که طرف مذکور از انجام معامله یا رقیب امتناع ورزد.

ز- عرضه کالا یا خدمت غیراستاندارد

عرضه کالا و یا خدمت مغایر با استانداردهای اجباری اعلام شده توسط مراجع ذیصلاح از جمله

راجع به کاربرد، ترکیب، کیفیت، محتویات، طراحی، ساخت، تکمیل و یا بسته‌بندی.

ح- مداخله در امور داخلی و یا معاملات بنگاه یا شرکت رقیب

ترغیب، تحریک و یا وادار ساختن یک یا چند سهامدار، صاحب سرمایه، مدیر یا کارکنان یک بنگاه و یا شرکت رقیب از طریق اعمال حق رأی، انتقال سهام، افشاء اسرار، مداخله در معاملات بنگاهها و یا شرکتها یا روش‌های مشابه دیگر به انجام عملی که به ضرر رقیب باشد.

ط- سوءاستفاده از وضعیت اقتصادی مسلط

سوءاستفاده از وضعیت اقتصادی مسلط به یکی از روش‌های زیر:

۱- تعیین، حفظ و یا تغییر قیمت یک کالا یا خدمت به صورتی غیرمتعارف،

۲- تحمیل شرایط قراردادی غیرمنصفانه،

۳- تحدید مقدار عرضه و یا تقاضا به منظور افزایش و یا کاهش قیمت بازار،

۴- ایجاد مانع به منظور مشکل کردن ورود رقبای جدید یا حذف بنگاهها یا شرکتهای رقیب در یک

فعالیت خاص،

۵- مشروط کردن قراردادها به پذیرش شرایطی که از نظر ماهیتی یا صرف تجاری، ارتباطی یا

موضوع چنین قراردادهایی نداشته باشد،

۶- تملک سرمایه و سهام شرکتها به صورتی که منجر به اختلال در رقابت شود.

ی- محدود کردن قیمت فروش مجدد

مشروط کردن عرضه کالا یا خدمت به خریدار به پذیرش شرایط زیر:

۱- اجبار خریدار به قبول قیمت فروش تعیین شده یا محدود کردن وی در تعیین قیمت فروش به

هر شکلی.

۲- مقید کردن خریدار به حفظ قیمت فروش کالا یا خدمتی معین، برای بنگاه یا شرکتی که از او

کالا یا خدمت خریداری می‌کند یا محدود کردن بنگاه یا شرکت مزبور در تعیین قیمت به هر شکلی.

ک- کسب غیرمجاز، سوء استفاده از اطلاعات و موقعیت اشخاص

۱- کسب و بهره‌برداری غیرمجاز از هرگونه اطلاعات داخلی رقبا در زمینه تجاری، مالی، فنی و

نظایر آن به نفع خود یا اشخاص ثالث.

۲- کسب و بهره‌برداری غیرمجاز از اطلاعات و تصمیمات مراجع رسمی، قبل از افشاء یا اعلان

عمومی آنها و یا کتمان آنها به نفع خود یا اشخاص ثالث.

۳- سوء استفاده از موقعیت اشخاص به نفع خود یا اشخاص ثالث.

ماده ۴۶- هیچ یک از مدیران، مشاوران یا سایر کارکنان شرکت یا بنگاه مجاز نیستند با هدف ایجاد محدودیت یا اختلال در رقابت در یک و یا چند بازار، به طور همزمان متصدی سمتی در شرکت و یا بنگاهی مرتبط و یا دارای فعالیت مشابه باشند.

ماده ۴۷- هیچ شخص حقیقی یا حقوقی نباید سرمایه یا سهام شرکتها یا بنگاههای دیگر را به نحوی تملک کند که موجب اختلال در رقابت در یک و یا چند بازار گردد.
تبصره- موارد زیر از شمول این ماده مستثنی است:

- ۱- تملک سهام یا سرمایه به وسیله کارگزار یا کارگزار معامله گری که به کار خرید و فروش اوراق بهادار اشتغال دارد، مادامی که از حق رأی سهام برای اختلال در رقابت سوءاستفاده نشود.
- ۲- دارا بودن یا تحصیل حقوق رهنی نسبت به سهام و سرمایه شرکتها و بنگاههای فعال در بازار یک کالا یا یک خدمت مشروط بر این که منجر به اعمال حق رأی در این شرکتها یا بنگاهها نشود.
- ۳- در صورتی که سهام یا سرمایه تحت شرایط اضطراری تملک شده باشد، مشروط بر این که حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ تملک، موضوع به اطلاع شورای رقابت برسد و بیشتر از مدت زمانی که شورا تعیین می کند، تملک ادامه نیابد.

ماده ۴۸- ادغام شرکتها یا بنگاهها در موارد زیر ممنوع است:

- ۱- در جریان ادغام یا در نتیجه آن اعمال مذکور در ماده (۴۵) اعمال شود.
- ۲- هرگاه در نتیجه ادغام، قیمت کالا یا خدمت به طور نامتعارفی افزایش یابد.
- ۳- هرگاه ادغام موجب ایجاد تمرکز شدید در بازار شود.
- ۴- هرگاه ادغام، منجر به ایجاد بنگاه یا شرکت کنترل کننده در بازار شود.

تبصره ۱- در مواردی که پیشگیری از توقف فعالیت بنگاهها و شرکتها یا دسترسی آنها به دانش فنی جز از طریق ادغام امکان پذیر نباشد، هر چند ادغام منجر به بندهای (۳) و (۴) این ماده شود، مجاز است.
تبصره ۲- دامنه تمرکز شدید را شورای رقابت تعیین و اعلام می کند.

ماده ۵۳- برای نیل به اهداف این فصل شورایی تحت عنوان «شورای رقابت» تشکیل می شود.
ترکیب و شرایط انتخاب اعضاء شورا به شرح زیر است:

الف- ترکیب اعضاء

- ۱- سه نماینده مجلس از بین اعضای کمیسیونهای اقتصادی، برنامه و بودجه و محاسبات و صنایع و معادن از هر کمیسیون یک نفر به انتخاب مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر.
- ۲- دو نفر از قضات دیوان عالی کشور به انتخاب و حکم رئیس قوه قضائیه.

۳- دو صاحب‌نظر اقتصادی برجسته به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی و حکم رئیس جمهور.
۴- یک حقوق‌دان برجسته و آشنا به حقوق اقتصادی به پیشنهاد وزیر دادگستری و حکم رئیس جمهور.

۵- دو صاحب‌نظر در تجارت به پیشنهاد وزیر بازرگانی و حکم رئیس جمهور.
۶- یک صاحب‌نظر در صنعت به پیشنهاد وزیر صنایع و معادن و حکم رئیس جمهور.
۷- یک صاحب‌نظر در خدمات زیربنایی به پیشنهاد رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و حکم رئیس جمهور.

۸- یک متخصص امور مالی به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی و حکم رئیس جمهور.
۹- یک نفر به انتخاب اطاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران.
۱۰- یک نفر به انتخاب اطاق تعاون مرکزی جمهوری اسلامی ایران.
تبصره ۱- رئیس شورا از بین صاحب‌نظران اقتصادی عضو شورا، موضوع بند (۲) به پیشنهاد اعضا و با حکم رئیس جمهور منصوب می‌شود.

تبصره ۲- نایب رئیس از بین اعضا شورا به پیشنهاد اعضا و با حکم رئیس شورا منصوب می‌شود.
ب- شرایط انتخاب اعضا
۱- تابعیت جمهوری اسلامی ایران،
۲- دارا بودن حداقل چهل سال سن،

۳- دارا بودن مدرک دکترای معتبر برای اعضا صاحب‌نظر اقتصادی و حقوق‌دان و حداقل مدرک کارشناسی برای صاحب‌نظران تجاری و صنعتی و خدمات زیربنایی و مالی،
۴- نداشتن محکومیت‌های موضوع ماده (۶۲) مکرر قانون مجازات اسلامی و یا محکومیت قطعی به ورشکستگی به تفسیر یا به تقلب،

۵- دارا بودن حداقل ده سال سابقه کار مفید و مرتبط،
۶- نداشتن محکومیت قطعی انتظامی از بند (د) به بالا موضوع ماده (۹) قانون رسیدگی به تخلفات اداری (مصوب ۱۳۷۲/۹/۷)

تبصره- به استثناء قاضی، بازنشسته بودن افراد مانع انتخاب نخواهد بود.

ماده ۵۸- علاوه بر موارد تصریح شده در سایر مواد، این شورا وظایف و اختیارات زیر را نیز دارد:
۱- تشخیص مصادیق رویه‌های ضدرقابتی و معافیت‌های موضوع این قانون و اتخاذ تصمیم در مورد

این معافیتها در خصوص امور موردی مندرج در این قانون.

۲- ارزیابی وضعیت و تعیین محدوده بازار کالاها و خدمات مرتبط با مواد (۴۴) تا (۴۸).

۳- تدوین و ابلاغ راهنماها و دستورالعمل‌های لازم به منظور اجراء این فصل و دستورالعمل‌های داخلی شورا.

۴- ارائه نظرات مشورتي به دولت برای تنظیم لوایح مورد نیاز.

۵- تصویب دستورالعمل تنظیم قیمت، مقدار و شرایط دسترسی به بازار کالاها و خدمات انحصاری در هر مورد با رعایت مقررات مربوط.

ماده ۶۱- هرگاه شورا پس از وصول شکایات یا انجام تحقیقات لازم احراز کند که یک یا چند مورد از رویه‌های ضدرقابتي موضوع مواد (۴۴) تا (۴۸) این قانون توسط بنگاهي اعمال شده است، می‌تواند حسب مورد یک یا چند تصمیم زیر را بگیرد:

۱- دستور به فسخ هر نوع قرارداد، توافق و تفاهم متضمن رویه‌های ضدرقابتي موضوع مواد (۴۴) تا (۴۸) این قانون.

۲- دستور به توقف طرفین توافق یا توافق‌های مرتبط با آن از ادامه رویه‌های ضدرقابتي مورد نظر.

۳- دستور به توقف هر رویه ضدرقابتي یا عدم تکرار آن.

۴- اطلاع‌رسانی عمومی در جهت شفافیت بیشتر بازار.

۵- دستور به عزل مدیرانی که برخلاف مقررات ماده (۴۶) این قانون انتخاب شده‌اند.

۶- دستور به واگذاری سهام یا سرمایه بنگاهها یا شرکتها که برخلاف ماده (۴۷) این قانون حاصل شده است.

۷- الزام به تعلیق یا دستور به ابطال هرگونه ادغام که برخلاف ممنوعیت ماده (۴۸) این قانون انجام شده و یا الزام به تجزیه شرکتهای ادغام شده.

۸- دستور استرداد اضافه درآمد و یا توقیف اموالی که از طریق ارتکاب رویه‌های ضدرقابتي موضوع مواد (۴۴) تا (۴۸) این قانون تحصیل شده‌است از طریق مراجع ذیصلاح قضائی.

۹- دستور به بنگاه یا شرکت جهت عدم فعالیت در یک زمینه خاص یا در منطقه یا مناطق خاص.

۱۰- دستور به اصلاح اساسنامه، شرکتنامه یا صورتجلسات مجامع عمومی یا هیأت مدیره شرکتها یا

ارائه پیشنهاد لازم به دولت در خصوص اصلاح اساسنامه‌های شرکتها و مؤسسات بخش عمومی.

۱۱- الزام بنگاهها و شرکتها به رعایت حداقل عرضه و دامنه قیمتی در شرایط انحصاری.

۱۲- تعیین جریمه نقدی از ده میلیون (۱۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال تا یک میلیارد (۱.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰) ریال، در صورت نقض ممنوعیتهای ماده (۴۵) این قانون.

آئین نامه مربوط به تعیین میزان جرائم نقدی متناسب با عمل ارتكابی به پیشنهاد مشترک وزارتخانه های امور اقتصادی و دارایی، بازرگانی و دادگستری تهیه و به تصویب هیأت وزیران می رسد.

ماده ۶۳- تصمیمات شورای رقابت به موجب ماده (۶۱)، ظرف بیست روز از تاریخ ابلاغ به ذی نفع قابل تجدیدنظر در هیأت تجدیدنظر موضوع ماده (۶۴) این قانون است. این مدت برای اشخاص مقیم خارج دو ماه خواهد بود. در صورت عدم تجدید نظرخواهی در مدت یاد شده و همچنین در صورت تأیید تصمیمات شورا در هیأت تجدیدنظر، این تصمیمات قطعی است.

تبصره - در مواردی که تصمیمات شورا، به تشخیص شورا جنبه عمومی داشته باشد، پس از قطعیت باید به هزینه محکوم علیه در یکی از جراید کثیرالانتشار منتشر شود.

ماده ۶۴ - محل استقرار، ترکیب هیأت تجدیدنظر، شرایط انتخاب و نحوه تصمیم گیری در این هیأت به شرح زیر است:

۱- هیأت تجدیدنظر که در تهران مستقر خواهد بود، از افراد زیر تشکیل می شود:

الف- سه قاضی دیوان عالی کشور به انتخاب و حکم رئیس قوه قضائیه.

ب- دو صاحب نظر اقتصادی به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی و حکم رئیس جمهور.

ج- دو صاحب نظر در فعالیتهای تجاری و صنعتی و زیربنایی به پیشنهاد مشترک وزراء صنایع و معادن و بازرگانی و حکم رئیس جمهور.

۲- اعضاء هیأت تجدیدنظر باید حداقل دارای پانزده سال سابقه کار مفید و مرتبط باشند. سایر شرایط انتخاب اعضاء و همچنین ضوابط مرتبط با دوره تصدی اعضاء، اشتغال، عزل و رسیدگی به تخلفات اعضاء و نیز موقعیت شغلی و ضوابط استخدامی و حقوق و مزایای آنان به ترتیبی خواهد بود که در بند «ب» ماده (۵۳) و مواد (۵۵) و (۵۶) این قانون ذکر شده است.

۳- نحوه تصمیم گیری هیأت تجدیدنظر به شرح زیر است:

الف- تصمیمات هیأت تجدیدنظر منوط به تصویب اکثریت اعضاء آن است، ولی رأی تجدیدنظر در مورد تصمیمات ماده (۶۱) این قانون در عین حال باید متضمن موافقت حداقل دو عضو قاضی این هیأت باشد.

ب- هیأت تجدیدنظر می تواند، امر تحقیق و بازرسی را به مؤسسات تخصصی و اشخاص حقیقی و حقوقی متخصص که طبق قوانین خاص تشکیل و احراز صلاحیت شده اند، ارجاع کند.

ج- هیأت تجدیدنظر می تواند تصمیمات شورا را نقض یا عیناً تأیید یا حسب مورد آن را تعدیل یا اصلاح کند یا مستقلاً تصمیم دیگری بگیرد.

د- تصمیمات هیأت تجدیدنظر به شرح بند فوق قطعی و لازم الاجراء خواهد بود.

۴- هیأت تجدیدنظر می تواند طرفین دعوا را برای اداء توضیحات دعوت نماید و همچنین طرفین و یا وکیل آنها بنا به تشخیص خود می توانند حضوراً یا با ارائه لایحه دفاعیه نسبت به ادای توضیحات در جلسه رسیدگی به پرونده مطروحه اقدام نمایند، در غیر این صورت هیأت با توجه به مدارک و مستندات مضبوط در پرونده، تصمیم مقتضی خواهد گرفت.

قانون بیمه همگانی خدمات درمانی کشور (مصوب ۱۳۷۳/۸/۳)

ماده ۲- به منظور توسعه و تعمیم بیمه خدمات درمانی و اعمال وظایف سیاست گذاری، برنامه ریزی، ایجاد هماهنگیهای اجرایی هدایت، نظارت و ارزشیابی سطح کمی و کیفی بیمه خدمات درمانی در چهارچوب این قانون شورای عالی بیمه خدمات درمانی کشور که بمد از این شورای عالی نامیده می شود، در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تشکیل می گردد.

ماده ۳- ترکیب شورای عالی به شرح زیر خواهد بود:

۱- وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی (ریس شورای عالی)

۲- وزیر کار و امور اجتماعی.

۳- وزیر امور اقتصادی و دارایی.

۴- رییس سازمان برنامه و بودجه.

۵- دبیر کل سازمان امور اداری و استخدامی کشور.

۶- رییس کل سازمان نظام پزشکی.

۷- مدیر عامل سازمان تأمین اجتماعی.

۸- مدیر عامل سازمان بیمه خدمات درمانی.

۹- مدیر عامل سازمان خدمات درمانی نیروهای مسلح.

۱۰- سرپرست کمیته امداد امام خمینی (ره)

۱۱- معاون امور درمان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی (بدون حق رأی).

۱۲- دو نفر از نمایندگان مجلس شورای اسلامی از کمیسیونهای برنامه و بودجه و بهداشتی و بهزیستی (از هر کدام یک نفر) که در هر دوره مجلس به انتخاب مجلس تعیین خواهند شد، به عنوان ناظر در جلسات شورای عالی شرکت خواهند کرد.

تبصره - دبیرخانه شورای عالی در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی بوده و معاون امور درمان دبیر شورای عالی و مشول ابلاغ مصوبات آن می باشد. /ف